

Valtiovarainministeriö
PL 28
00023 Valtioneuvosto

KUV/1805/48/2008
19.3.2008

Lausuntopyyntöne 12.2.2008 VM063:00/2007

**FINANSSIVALVONTATYÖRYHMÄN MUISTIO "RAHOITUSTARKASTUKSEN JA
VAKUUTUSVALVONTAVIRASTON YHDISTÄMINEN FINANSSIVALVONNAKSI"**

Pyydettyä lausuntonaan Kuluttajavirasto/asiamies kommentoi
Finanssivalvontatyöryhmän muistiot seuraavasti.

Kuluttajaviraston omassa toiminnassa rahoituspalvelut ja niiden tarjonta kuluttajille on jatkuvasti keskeinen valvonta-alue, sillä näiden palveluiden merkitys myös kuluttajien näkökulmasta on suuri. Katsomme, että nykyinen järjestely, jossa kuluttaja-asiamiehellä on Rahoitustarkastuksen ja Vakuutusvalvontaviraston toimivallan kanssa rinnakkainen toimivalta puuttua rahoituspalveluiden markkinointiin ja sopimusehtojen käyttöön suhteessa kuluttajiin, on osoittautunut toimivaksi ratkaisuksi. Kuluttajaviranomaisen asiana on katsoa asioita nimenomaan kuluttajien etujen kannalta ja siten täydentää sitä näkökulmaa, joka erityisvalvontaviranomaisella on ensisijassa muun tyyppisten intressien valvojana. Kuluttaja-asiamiehen laaja toimivalta tuo asiaan myös toimialarajoista riippumattonta yhtenäisyyttä. Voimassa oleva valvontaviranomaisten molemminpuolinen lausuntomenettely ja yhteistoimintavelvoite on myös syytä pitää työryhmän ehdottamalla tavalla ennallaan.

Viranomaisten toimivaltaa koskevassa ehdotetussa 46 §:ssä todetaan, että "markkinoinnin, sopimusehtojen käytön sekä muiden tässä pykälässä tarkoitettujen menettelytapojen laillisuutta kuluttajansuojan kannalta valvoo myös kuluttaja-asiamies". Hieman epäselväksi jää, mitä viittaus "tässä pykälässä" tarkoitettuihin menettelytapoihin mahtaa tarkoittaa. Ehkä on tarkoitus viitata pykälässä 45 mainittuihin markkinointia, sopimusehtojen käyttöä ja tietojen antamista asiakkaille koskevaan valvontaan. Kuluttaja-asiamiehen valvonta kuitenkin myös näissä tilanteissa perustuu nimenomaan kuluttajansuojalainsäädäntöön ja sen antamaan laajaan yleistoimivaltaan. Kun ns. sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin (2005/29/EY) mukaisesti kuluttajansuojalain markkinointia koskevat säännökset ovat laajenemassa kattamaan myös sopimattomat menettelyt asiakassuhteessa, tämä on syytä ottaa huomioon pykälämuotoilussa.

Asiakkaansuojaa koskevien valvontakeinojen käytössä, erityisesti valtuuksissa kieltää valvottavaa jatkamasta lainvastaista markkinointia tai sopimusehtojen

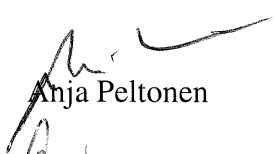

käyttöä, Rahoitustarkastuksen ja Vakuutusvalvontaviraston toimivaltuuksissa on nykyisin perusteettomia eroja. On hyvä, että uuden valvontaviranomaisen toimivaltuuksia muotoiltaessa tarjoutuu mahdollisuus päästä eroon tästä epäjohtamukaisuudesta. Kuluttajavirasto kannattaa finanssivalvontalain 48 §:ään ehdotettua menettelyä, jonka mukaan Finanssivalvonnalla olisi toimivaltuus itse kieltää valvottavaa jatkamasta lainvastaisen menettelyn käyttöä siitä riippumatta, minkä finanssipalvelun tarjoajasta on kysymys. Valvottavalla, johon kieltopäätös kohdistuu, olisi puolestaan oikeus viedä asia markkinaoikeuden käsiteltäväksi.

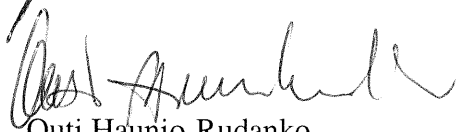
Sen sijaan vähintään ennenaikaiselta vaikuttaa muistiossa esitetty näkemys siitä, että pikaluottoja ja muita kulutusluottoja tarjoavia yrityksiä ei olisi tarkoituksenmukaista sisällyttää Finanssivalvonnan valvottaviin, vaan uuden valvontaviranomaisen rajalliset voimavarat on tarkoituksenmukaista keskittää erityisesti finanssimarkkinoiden vakauden kannalta keskeisten luotto-, vakuutus- ja eläkelaitosten vakaan toiminnan edistämiseen. Koska e.m. kulutusluottojen tarjontaa koskevien säännösten uudistaminen, m.l. tarjonnan säätäminen mahdollisesti rekisteröintiä edellyttäväksi elinkeinoksi, on paraikaa vireillä, oikeaan valvontaviranomaiseen on syytä ottaa kantaa vasta, kun perusratkaisut valvonnan muodosta on tehty.

Ehdotuksen sivulla 41 on osio, joka on otsikoitu ”Lakisääteiseen sosiaali-turvaan kuuluvat vakuutusjärjestelmät”. Sen jälkimmäisessä kappaleessa käsitellään uuden valvontaviranomaisen menettelytapavalvonnan tavoitetta toimia koko asiakaskollektiivin hyväksi. Sen jälkeen todetaan, että yksittäisten kansalaisten kantelukirjelmien käsittely ja kansalaisten neuvonta tulisi mahdollisuuksien mukaan ohjata ja keskittää tältäkin osin kuluttajaviran-omaisten, toimialan neuvontatoimiston tai muun toimielimen hoidettavaksi. Konkreettista ehdotusta asiasta ei esityksessä ole. Ottamatta kantaa siihen, miten nämä toiminnot olisi syytä järjestää, huomautamme kuitenkin, että ainakaan nykyisin yleisten kuluttajaviranomaisten toimivaltaan eivät kuulu lainkaan lakisääteiset vakuutukset eivätkä työntekijän ryhmähenkivakuutusta tai sitä vastaavaa kunnallisen eläkelaitoksen etuutta koskevat asiat.

Johtaja

Anja Peltonen

Apulaisjohtaja

Outi Haunio-Rudanko